

M.S. van Kuijk-Rooseboom
Rembrandtstraat 2A
4793AR Fijnaart

Fijnaart, 16 november 2011

Betreft: antwoorden op de vragen bij de publieksparticipatie concept Wet Natuur

Mijne heren,

Hierbij wil ik graag reageren op de vragen die gesteld zijn in het kader van de Internetconsultatie bij het wetsvoorstel Wet Natuur.

1. Dragen de voorgestelde wijzigingen ten opzichte van de huidige natuurwetgeving bij aan de balans tussen ecologie en economie?

Nee.

Het voorstel voor de nieuwe Natuurwet voorziet in veel minder bescherming voor vogels en andere natuurwaarden in Nederland dan de bestaande wetgeving. Het gaat niet verder dan wat is vereist op grond van het Europese recht en laat daarmee alle nationale ambities voor natuurbescherming vallen. In ons dichtbevolkte land is echter een ijzersterke natuurwet nodig die bescherming biedt aan ons nationale natuurlijk erfgoed. "Aanvullend nationaal natuurbeschermingsrecht blijft noodzakelijk om natuurwaarden goed te beschermen" (hoogleraren Bastmeijer en Backes in implementatie Natura 2000 in Nederland-Review, 2011). De ontwikkeling van een overheid die de natuur ruimhartig beschermt, naar een overheid die natuurbeleid reduceert tot iets wat vooral hinderlijk is, is volstrekt onwenselijk.

Het Rijk verschuift de verantwoordelijkheid naar provincies, het natuurbeschermingsbeleid raakt hierdoor versnipperd en ondergefinancierd. Het is de vraag of provincies over voldoende capaciteit, deskundigheid en financiële middelen beschikken om deze bevoegdheden goed uit te voeren. Het risico bestaat van gefragmenteerd beleid, iedere provincie doet iets anders. Nederland is internationaal verplicht voor alle soorten een gunstige staat van instandhouding te bereiken. Ook voor de soorten die buiten de Natura 2000-gebieden leven. Hoe garandeer je dit, als de provincies ieder hun eigen beleid voeren zonder dat het Rijk hier toezicht op hoeft te houden? De kans is vrij aanwezig dat provincies, als zij al genoeg aandacht besteden aan de instandhouding, niet genoeg samenwerken en vergeten naar het totaalplaatje te kijken. De instandhouding van soorten valt in mijn ogen niet te beheren door provincies apart, dit moet een samenwerking zijn. Omdat zo'n samenwerking waarschijnlijk moeilijk te realiseren valt, lijken de huidige wetten dit probleem beter op te vangen en is het nieuwe wetsvoorstel dus geen vooruitgang. Natuurorganisaties zouden hun krachten moeten bundelen door het creëren van een platform, voor de behartiging van hun gemeenschappelijke belangen, enerzijds naar de overheid en anderzijds naar pers en publieke opinie.

2. Is het voorliggende wetsvoorstel voor de praktijk duidelijk en uitvoerbaar?

Nee.

Het wetsvoorstel creëert op veel punten meer onduidelijkheid voor burgers, bedrijfsleven, en bestuurders. Verschillende passages in de wet kunnen op meerdere manieren worden uitgelegd. Zoals de bepaling dat verstoring van vogels alleen nog verboden is als het 'van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de desbetreffende vogelsoort'. Zo'n formulering laat te veel ruimte voor interpretatie. Zoals eerder vermeld, is voor de instandhouding van de desbetreffende vogelsoort een totaalplaatje nodig waarbij alle provincies samenwerken. Hoe waarschijnlijk is een goede succesvolle samenwerking nu eigenlijk?

3. Heeft u verder nog opmerkingen over de inhoud van het wetsvoorstel en de toelichting?

Nee.

A. Het aantal bejaagbare vogelsoorten wordt uitgebreid met grauwe gans, kolgans en smient. Voor deze soorten draagt Nederland een internationale verantwoordelijkheid omdat een substantieel deel (bijvoorbeeld smient 50%, kolgans 70%) van de Europese populatie in Nederland broedt of overwintert. Deze soorten moeten niet als bejaagbare soorten worden aangewezen. Nederland heeft een internationale verplichting tot het in stand houden van deze soorten binnen Europa. Die verantwoordelijkheid kunnen we niet zomaar negeren. Daarbij negeert Staatssecretaris Bleker met dit wetsvoorstel ook het akkoord 'Ganzenland-Nederland' dat in mei 2011 werd vastgelegd door de 'Ganzen-7' (Natuurmonumenten, De12Landschappen, de Federatie Particulier Grondbezit (FPG), Landbouw- en Tuinbouworganisatie Nederland (LTO), Stichting Agrarisch en Particulier Natuur- en Landschapsbeheer Nederland, Staatsbosbeheer en Vogelbescherming Nederland)

B. Natuurgebieden die niet onder Europese regels vallen, worden niet meer beschermd door het Rijk. De

regeling voor beschermde natuurmonumenten (in totaal 66 gebieden met in totaal maar liefst 3.465 hectare) komt geheel te vervallen. Ook op andere punten wordt gebiedsbescherming uitgekleeft. Het wetsvoorstel moet aangepast worden om te verzekeren dat alle natuurgebieden in Nederland de bescherming krijgen die zij verdienen.

C. De afgewogen natuurbescherming die de afgelopen 100 jaar in Nederland tot stand is gebracht met een gezamenlijk draagvlak bij zowel politiek links en rechts, particulieren en overheid, boeren en beschermingsorganisaties - dreigt door deze wet bij de schroothoop gezet te worden.

De essentie van duurzaamheid is dat we de soortenrijkdom ook voor de toekomstige generaties laten voortbestaan.

Met vriendelijke groet,

Marjon van Kuijk-Rooseboom

Natuurgids Biesbosch
Bestuurslid Vereniging Behoud Biesbosch
WetlandWacht Biesbosch